

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Τριάντα Τέσσερα

Η Προφητική Εξέλιξη: Από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον Επικείμενο Κυριακάτικο Νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες

Jeff Pippenger
2024-03-13

Η περίοδος της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι η προφητική περίοδος κατά την οποία εκπληρώνεται, στις έσχατες ημέρες, κάθε όραση του Λόγου του Θεού.

Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Θέλω παύσει τὴν παροιμίαν ταύτην, καὶ δὲν θέλουσιν ἔτι μεταχειρίζεσθαι αὐτὴν ὡς παροιμίαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἀλλὰ εἶπε πρὸς αὐτούς, Αἱ ἡμέραι ἐπλησίασαν, καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πάσης ὁράσεως. Ἰεζεκιήλ 12:23.

Σε εκείνη τη γραμμή, ο τρίτος άγγελος φθάνει και πάλι, και με τον τρόπο αυτόν παριστάνεται διά της αφίξεως του τρίτου αγγέλου στις 22 Οκτωβρίου 1844, έως την αποστασία του 1863. Η αποστασία του 1863 παριστανόταν από την πρώτη αποστασία του αρχαίου Ισραήλ στην Κάδης, και επομένως παριστάνεται από ολόκληρη την ιστορία από τη διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης έως την πρώτη αποστασία στην Κάδης. Η πρώτη αποστασία στην Κάδης προτυποποιούσε τη δεύτερη αποστασία στην Κάδης, και έτσι η γραμμή από τον θάνατο του Ααρών έως τη δεύτερη αποστασία στην Κάδης επαναλαμβάνεται στη γραμμή της σφραγίσεως.

Επαναλαμβάνεται στην ιστορία των Μιλλεριτών, από το 1840 έως το 1844, η οποία προτυπώθηκε από το βάπτισμα του Χριστού έως τον σταυρό, και η οποία επίσης αντιπροσώπευε την ιστορία από τον σταυρό έως τον λιθοβολισμό του Στεφάνου. Γραμμή επί γραμμής, καθένας από τους αρχαίους προφήτες μίλησε για αυτή τη χρονική περίοδο περισσότερο παρά για τις ημέρες μέσα στις οποίες έζησαν.

«Καθένας από τους αρχαίους προφήτες μίλησε λιγότερο για τη δική τους εποχή παρά για τη δική μας, ώστε η προφητεία τους να ισχύει για εμάς. “Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.” 1 Corinthians 10:11. “Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.” 1 Peter 1:12....»

«Η Αγία Γραφή έχει συσσωρεύσει και συγκεντρώσει μαζί τους θησαυρούς της για αυτή την τελευταία γενεά. Όλα τα μεγάλα γεγονότα και οι σοβαρές πράξεις της ιστορίας της Παλαιάς Διαθήκης υπήρξαν, και επαναλαμβάνονται, στην εκκλησία κατά τις έσχατες αυτές ημέρες.»
Selected Messages, βιβλίο 3, 338, 339.

Η «τελευταία γενεά» είναι η εκλεκτή γενεά του Πέτρου, δηλαδή οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, και εκλέγονται από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, οπότε και υψώνονται ως σημείον. «Όλα», όχι μερικά, αλλά «όλα τα μεγάλα γεγονότα και οι επίσημες πράξεις» του Λόγου του Θεού, «επαναλαμβάνονται» στην «τελευταία γενεά» της «εκκλησίας» των «εσχάτων ημερών». Στη γραμμή της σφραγίσεως, όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής συναντώνται και καταλήγουν.

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και ολοκληρώνονται όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο είναι αποκάλυψη. Το βιβλίο που σφραγίσθηκε δεν είναι η Αποκάλυψη, αλλά εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αναφέρεται στις έσχατες ημέρες. Ο άγγελος διέταξε: “Συ όμως, Δανιήλ, κλείσε τους λόγους και σφράγισε το βιβλίο έως τον καιρό του τέλους.” Δανιήλ 12:4.» Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Το «μέρος της προφητείας του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες», το οποίο άσφραγίσθηκε, είναι τα όραματα που δόθηκαν στον Δανιήλ παρά τους δύο μεγάλους ποταμούς της Σενάαρ, τον Ουλαϊ και τον Ίδδεκέλ. Τα όραματα αυτά αντιστοιχούν στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια δεκατρία και δεκατέσσερα, και στο ένδεκατο κεφάλαιο, εδάφια σαράντα έως σαράντα πέντε. Ο καιρός της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων είναι ή ιστορία εντός της οποίας ο Χριστός, ως ο ουράνιος Αρχιερέυς, σφραγίζει αιώνιως τους εκλεκτούς της τελευταίας γενεάς εις μία σχέση αποτελουμένη από το θεϊον και το ανθρώπινον. Το εδάφιο σαράντα του ένδεκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζει τη σχέση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου, οϊτινες από κοινού οδηγούν τώρα τον κόσμο στον Άρμαγεδδώνα, καθώς αυτό απεικονίζεται από την ιστορία του κέρατος του Ρεπουμπλικανισμού επί του θηρίου της γης, το οποίο εξουσιάζει ως ή έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας κατά τη διάρκεια της ιστορίας του εδαφίου σαράντα. Το εδάφιο σαράντα προσδιορίζει επίσης τον χωρισμό των σοφών και των μωρών, ο οποίος καθορίζει την ιστορία του κέρατος του Προτεσταντισμού μέσα στην ίδια ιστορία, αρχίζοντας από το 1798 έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Όλα «τα βιβλία της Αγίας Γραφής» «συναντώνται και καταλήγουν» στο βιβλίο της Αποκάλυψης, και όταν συναντώνται, το βιβλίο της Αποκάλυψης «συμπληρώνει» το βιβλίο του Δανιήλ, και η λέξη «συμπληρώνω» σημαίνει να φέρω στην τελείωση. Κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όπως παριστάνεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, οι προφητείες του Δανιήλ, οι οποίες άσφραγίσθηκαν στις έσχατες ημέρες, φέρονται στην τελείωση, όταν συναρμόζονται, γραμμή επάνω σε γραμμή, επάνω στη γραμμή της ιστορίας που παριστάνεται στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, η οποία αρχίζει με τη φωνή των εδαφίων ένα έως τρία και τελειώνει με τη δεύτερη φωνή του εδαφίου τέσσερα.

Η τελειότητα της προφητικής οράσεως, η οποία παριστάνεται από τον ποταμό Χιδδέκελ στο βιβλίο του Δανιήλ, παριστάνει την τελειότητα της εξωτερικής οράσεως των εχθρών του λαού του Θεού, οι οποίοι καταπατούν το αγιαστήριο και τη στρατιά. Η τελειότητα της προφητικής οράσεως, η οποία παριστάνεται από τον ποταμό Ουλαϊ στο βιβλίο του Δανιήλ, παριστάνει την τελειότητα της εσωτερικής οράσεως του Χριστού, ο οποίος εμφανίζεται μέσα στον λαό Του, όταν εκπληρώνει την επαγγελία της διαθήκης να ενώσει τη θεότητα με την ανθρωπότητα επάνω στην τελική

εκλεκτή γενεά.

Η ιστορία της σφράγισης, η οποία εστιάζει στο Ρεπουμπλικανικό κέρασ του θηρίου της γης, αρχίζει με το θηρίο της γης να εκφέρει τον Patriot Act το 2001, και τελειώνει με την ομιλία που αντιπροσωπεύθηκε από τους Alien and Sedition Acts του 1798, οι οποίοι, στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, παριστάνονται ως το θηρίο της γης που μιλά ως δράκων. Οι Alien and Sedition Acts του 1798 αντιπροσωπεύουν το τέλος μιας γραμμής που άρχισε με την εκφορά της Declaration of Independence το 1776. Στο μέσον εκείνης της περιόδου της προφητικής ιστορίας, το θηρίο της γης έθεσε σε ισχύ, διά του λόγου του, το Σύνταγμα το 1789.

Η ομιλία του 1776 ευθυγραμμίζεται με την ομιλία του Patriot Act, και οι Alien and Sedition Acts αντιπροσωπεύουν τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στο μέσον εκείνης της ιστορίας θα πρέπει να υπάρχει μια άλλη ομιλία, η οποία ευθυγραμμίζεται με το 1789. Η πρώτη φωνή της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, εδάφια ένα έως τρία, προσδιορίζει σαφώς ότι έρχεται όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν. Η δεύτερη φωνή του εδαφίου τέσσερα προσδιορίζεται επίσης σαφώς ως ο νόμος της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει. Και οι δύο αυτές φωνές είναι θείες φωνές, διότι αμφοτέρες είναι η φωνή του αγγέλου που πρόκειται να φωτίσει τη γη με τη δόξα Του, τον οποίο η Αδελφή White προσδιορίζει ως τον πρώτο άγγελο της Αποκάλυψης δεκατέσσερα. Ο Ιησούς ήταν ο πρώτος άγγελος, και πάντοτε απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος με την αρχή, επομένως είναι επίσης ο τρίτος άγγελος, ο οποίος είναι ο άγγελος που φωτίζει τη γη με τη δόξα Του.

Ο πρώτος άγγελος απεικονίζεται επίσης στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δέκα, να καταβαίνει στις 11 Αυγούστου 1840, τυποποιώντας έτσι την κάθοδο του αγγέλου στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η Αδελφή White δηλώνει ευθέως ότι ο άγγελος που κατέβηκε στο κεφάλαιο δέκα «δεν ήταν άλλος από τον Ιησού Χριστό». Η πρώτη και η δεύτερη φωνή της Αποκάλυψης δεκαοκτώ είναι η φωνή του Χριστού. Η ιστορία αυτή προτυπώνεται από τα έτη 1776, 1789 και 1798, όταν το θηρίο της γης μίλησε τρεις φορές. Η φωνή του Χριστού, που μιλεί ανάμεσα στις δύο φωνές της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, είναι όταν Αυτός ομιλεί στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο έντεκα.

Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ, πνεύμα ζωής εκ του Θεού εισήλθεν εις αυτούς, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών· και φόβος μέγας επέπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού λέγουσαν προς αυτούς, Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλη· και οι εχθροί αυτών εθεώρησαν αυτούς. Αποκάλυψις 11:11, 12.

Τον Ιούλιο του 2023, μία φωνή από τον ουρανό (η φωνή του Χριστού) άρχισε να ανιστά τους δύο μάρτυρες, οι οποίοι είχαν φονευθεί στους δρόμους από τον αθεϊστικό δράκοντα εκ της αβύσσου. Σε εκείνο το σημείο, τα ζητήματα που συνδέονται με το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών κατέστησαν προφητικό θέμα, διότι κατά την επόμενη φωνή, η οποία αντιπροσωπεύεται από το 1798, το Σύνταγμα θα ανατραπεί πλήρως. Καθένα από τα τρία ορόσημα του 1776, 1789 και 1798 αντιστοιχεί προς τις τρεις θείες φωνές, οι οποίες σημειώνονται ως η 11η Σεπτεμβρίου 2001, ο Ιούλιος 2023 και ο προσεχώς ερχόμενος νόμος της Κυριακής.

Αυτά τα τρία βήματα αντιστοιχούν σε τρία βήματα του τρίτου ουαί, το οποίο αντιπροσωπεύεται από την 11η Σεπτεμβρίου 2001, την 7η Οκτωβρίου 2023 και τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της

Κυριακής, όταν η έβδομη σάλπιγγα, η οποία είναι το τρίτο Ουαί, φθάνει αιφνιδίως κατά την ώρα του «μεγάλου σεισμού». Το 2023 άρχισε η μετάβαση και των δύο κεράτων του θηρίου της γης, όπως αυτό απεικονίζεται από το μυστικό όνειρο του Ναβουχοδονόσορος. Το όνειρο του Ναβουχοδονόσορος στο δεύτερο κεφάλαιο ήταν ένα μυστικό που μόνο ο Θεός μπορούσε να αποκαλύψει, και το αποκάλυψε σε εκείνους που είχαν περάσει την πρώτη δοκιμασία η οποία αντιπροσωπεύεται στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Ο Δανιήλ και οι τρεις ευγενείς νέοι στο πρώτο κεφάλαιο, οι οποίοι πέρασαν την πρώτη δοκιμασία, ήταν εκείνοι που επέλεξαν να φάνε την ουράνια τροφή και να απορρίψουν τη διαίτα της Βαβυλώνας. Αυτοί είναι εκείνοι που αντιπροσωπεύονται από τον Ιωάννη στο δέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, οι οποίοι παίρνουν το μικρό βιβλίο από το χέρι του αγγέλου, ο οποίος δεν είναι άλλος παρά ο Ιησούς Χριστός, και τρώνε το μήνυμα που περιέχεται σε αυτό. Αυτοί είναι εκείνοι στο έκτο κεφάλαιο του Ιωάννη, οι οποίοι επέλεξαν να φάνε τη σάρκα και να πιουν το αίμα του ουρανού μάννα, το οποίο η άλλη τάξη απέρριψε, και τότε απομακρύνθηκαν από τον Χριστό και δεν περπάτησαν πλέον μαζί Του ποτέ, στο κεφάλαιο ΕΞΙ, εδάφιο ΕΞΗΝΤΑ ΕΞΙ.

Κατ' εκείνη τη γραμμή, ο Χριστός δίδασκε στη Γαλιλαία, που σημαίνει «ένας μεντεσές» ή «ένα σημείο καμπής». Εκεί παρουσίασε το μήνυμα του επουρανίου μάννα, το οποίο οι μαθητές Του έπρεπε να φάγουν, καθώς ο Ιωάννης είχε φάγει στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δέκα, και καθώς ο Ιεζεκιήλ είχε φάγει στο κεφάλαιο τρία, και ο Ιερεμίας στο κεφάλαιο δεκαπέντε. Η ιστορία που αντιπροσωπευόταν από τον Ιωάννη στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δέκα, όταν έφαγε το μικρό βιβλίο, αντιπροσώπευε την ιστορία των Μιλλεριτών από το 1840 έως το 1844, αλλά ακόμη αμεσότερα αντιπροσώπευε την περίοδο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παρά την ιστορία των Μιλλεριτών. Αυτό καθίσταται φανερό στο κεφάλαιο από τις οδηγίες που δόθηκαν στον Ιωάννη όταν του ειπώθηκε να φάγει το μικρό βιβλίο.

Και πήγα προς τον άγγελο και του είπα: Δώσε μου το μικρό βιβλίο. Και μου είπε: Πάρε το και κατάφαγέ το· και θα πικράνει την κοιλία σου, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι.
Αποκάλυψις 10:9.

Στο εδάφιο, στον Ιωάννη προαναγγέλθηκε, πριν λάβει και καταφάγει το μικρό βιβλίο, ποια εμπειρία θα παρήγε το μήνυμα που έφαγε. Οι Μιλλερίτες δεν κατανοούσαν εκ των προτέρων τις πικρογλυκές εμπειρίες κατά την ιστορική εκπλήρωση του συμβολισμού του Ιωάννη σχετικά με τη δική τους γραμμή προφητικής ιστορίας. Αλλά στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες αυτό έχει γνωστοποιηθεί εκ των προτέρων, και απαιτείται να γνωρίζουν. Όταν ο Ιωάννης απεικονίζει είτε την ιστορία του κινήματος του πρώτου αγγέλου είτε την ιστορία του τρίτου αγγέλου, το μήνυμα παράγει δύο τάξεις προσκυνητών, και κατόπιν καταλήγει στην πικρή απογοήτευση. Όταν ο Ιερεμίας έφαγε το μικρό βιβλίο, τότε αρνήθηκε να συνναστραφεί με τη «σύναξη των εμπαικτών».

Δεν εκάθισα εν τη συνάξει των εμπαικτών, ούτε ευφράνθηκα· εκάθισα μόνος εξαιτίας της χειρός σου, διότι με εγέμισας αγανάκτηση. Ιερεμίας 15:17.

Όταν ο Ιεζεκιήλ έφαγε το μικρό βιβλίο, του ειπώθηκε να μεταδώσει το μήνυμα στους επαναστάτες του οίκου Ισραήλ, οι οποίοι δεν θα άκουγαν.

Και μου είπε ακόμη: Υιέ ανθρώπου, φάγε ό,τι ευρίσκεις· φάγε τούτο τον κύλινδρο και πήγαινε, λάλει προς τον οίκο του Ισραήλ.... Αλλά ο οίκος του Ισραήλ δεν θα θελήσει να σε ακούσει· διότι δεν θέλουν να ακούσουν εμένα· επειδή όλος ο οίκος του Ισραήλ είναι αναιδής και σκληρόκαρδος. Ιεζεκιήλ 3:1,7.

Όταν ο Χριστός προσέφερε τον επουράνιο άρτο, που ήταν η σάρκα Του και το αίμα Του, στην πατρώα εκκλησία Του στη Γαλιλαία, η τάξη που αποστράφηκε δεν περπάτησε ποτέ πλέον μαζί Του, και το γεγονός ότι αυτό συνέβη στο κεφάλαιο ΕΞΙ, εδάφιο ΕΞΗΝΤΑ ΕΞΙ, προσδιορίζει ότι η βρώση είναι το πρώτο μέρος μιας δοκιμασίας τριών βημάτων, η οποία αρχίζει με την κάθοδο του αγγέλου. Η δεύτερη δοκιμασία είναι εκεί όπου φανερώνονται οι δύο τάξεις, είτε πρόκειται για την αντίθεση του Ιεζεκιήλ προς τον σκληρόκαρδο οίκο του Ισραήλ, είτε για τις φρόνιμες και μωρές παρθένους τόσο της αρχής όσο και του τέλους του Αντβεντισμού, είτε για τον Ιερεμία σε αντιδιαστολή προς τη σύναξη των εμπαικτών, είτε για τον Δανιήλ και τους τρεις αξίους σε αντίθεση προς τους σοφούς άνδρες της Βαβυλώνας στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Στη γραμμή του Ιωάννη κεφαλαίου 6, η άφιξη στη Γαλιλαία είναι η 11η Σεπτεμβρίου 2001. Το μήνυμα να φάγουν τη σάρκα και να πιουν το αίμα είναι η ιστορία που τελικώς οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, ο οποίος πρόκειται σύντομα να έλθει. «Είσαι ό,τι τρως», όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ και τους τρεις αξίους στο πρώτο κεφάλαιο, και στο Ιωάννη 6, εκείνοι που επέλεξαν να φάνε τη σάρκα του Χριστού και να πιουν το αίμα Του, έγιναν η εικόνα εκείνου που έφαγαν. Έγιναν η εικόνα του Χριστού, ενώ η άλλη τάξη, που στράφηκε πίσω και δεν περπατούσε πλέον με τον Χριστό, φανέρωσε την εικόνα του θηρίου. Η μία τάξη ήταν η εικόνα του Δημιουργού, η άλλη η εικόνα της κτίσεως. Το Ιωάννη κεφάλαιο 6 προσθέτει τη σημασία της «Γαλιλαίας» στην 11η Σεπτεμβρίου 2001, διότι η σημασία είναι «μεντεσές», επισημαίνοντας έτσι το σημείο καμπής για τους μαθητές. Θα στρέφονταν προς την ουράνια διαίτα ή προς τη διαίτα της Βαβυλώνας; Στα προφητικά σημεία καμπής ο Χριστός φανερώνει το φως για την επακόλουθη περίοδο, όπως παριστάνεται από την κάθοδό Του το 2001, όταν η γη εφωτίσθη από τη δόξα Του.

«Υπάρχουν διδάγματα που πρέπει να αντληθούν από την ιστορία του παρελθόντος· και η προσοχή εφίσταται σε αυτά, ώστε όλοι να κατανοήσουν ότι ο Θεός ενεργεί τώρα κατά τις ίδιες αρχές όπως ανέκαθεν ενήργησε. Το χέρι Του διακρίνεται στο έργο Του και ανάμεσα στα έθνη τώρα, ακριβώς όπως συνέβαινε πάντοτε από τότε που το ευαγγέλιο κηρύχθηκε για πρώτη φορά στον Αδάμ στην Εδέμ.»

«Υπάρχουν περίοδοι που αποτελούν καμπές στην ιστορία των εθνών και της εκκλησίας. Κατά την πρόνοια του Θεού, όταν αυτές οι διάφορες κρίσιμες στιγμές φθάνουν, δίδεται το φως για εκείνον τον καιρό. Αν γίνει δεκτό, ακολουθεί πνευματική πρόοδος· αν απορριφθεί, επέρχονται πνευματική παρακμή και ναυάγιο. Ο Κύριος, στον λόγο Του, έχει αποκαλύψει το επιθετικό έργο του ευαγγελίου, όπως αυτό διεξήχθη στο παρελθόν και όπως θα διεξαχθεί στο μέλλον, έως και την τελική σύγκρουση, όταν σατανικές δυνάμεις θα πραγματοποιήσουν την τελευταία τους θαυμαστή κίνηση.» Bible Echo, August 26, 1895.

Ο Θεός ενεργεί πάντοτε κατά τις ίδιες γραμμές της παρελθούσας ιστορίας, και ουδέποτε μεταβάλλεται. Υπάρχουν «σημεία καμπής» (Γαλιλαία), τα οποία είναι «κρίσεις», και σε εκείνα τα «σημεία καμπής» δίδεται «το φως για τον καιρό εκείνο». Το φως για την περίοδο της σφράγισης

των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων δόθηκε κατά την κρίση που άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Εάν αυτό το φως «γίνει δεκτό, υπάρχει πνευματική πρόοδος· εάν απορριφθεί, ακολουθούν πνευματική παρακμή και ναυάγιο». Το φως παράγει δύο τάξεις προσκυνητών. Το φως που ακολουθεί το σημείο καμπής αντιπροσωπεύει το μήνυμα το οποίο παράγει δύο τάξεις προσκυνητών.

Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ απεικονίζει τη δεύτερη δοκιμασία, τη δοκιμασία που ακολουθεί τη διατροφική δοκιμασία του πρώτου κεφαλαίου. Στο πρώτο εδάφιο του πρώτου κεφαλαίου του Δανιήλ, ο Ιούδας είχε μόλις κατακτηθεί από τον Ναβουχοδονόσορα, ο οποίος κατόπιν έγινε το πρώτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας. Υπήρξε σημείο καμπής τόσο στην ιστορία των εθνών όσο και της εκκλησίας· ήταν μια μεγάλη κρίση, και τότε δόθηκε το φως μιας διατροφικής δοκιμασίας. Ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι πέρασαν τη δοκιμασία, και κατόπιν, στο δεύτερο κεφάλαιο, εκπροσώπησαν και πάλι εκείνους που πέρασαν τη δεύτερη δοκιμασία. Η δεύτερη δοκιμασία ήταν μια δοκιμασία σχετικά με ένα μυστικό που κανένας άνθρωπος, ούτε ακόμη και ο Ναβουχοδονόσορ, δεν γνώριζε.

Το σύμβολο της δοκιμασίας ήταν η εικόνα του ονείρου του Ναβουχοδονόσορος. Ήταν μια δοκιμασία ζωής και θανάτου σχετικά με μια εικόνα την οποία κανείς δεν γνώριζε. Η εικόνα προσδιόριζε τα βασίλεια της βιβλικής προφητείας, και στα κεφάλαια επτά και οκτώ του Δανιήλ, τα ίδια βασίλεια του δεύτερου κεφαλαίου του Δανιήλ παριστάνονται ως θηρία. Η δοκιμασία του Ναβουχοδονόσορος ήταν η δοκιμασία της «εικόνας των θηρίων», η οποία, κατά τις έσχατες ημέρες, λαμβάνει χώρα κατά την περίοδο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Κατά τις έσχατες ημέρες, ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου είναι η μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από τον Δανιήλ και τους τρεις αξίους. Είναι η δοκιμασία την οποία πρέπει να περάσουν προτού σφραγισθούν· επομένως, είναι το μήνυμα της σφράγισης-δοκιμασίας, το οποίο είτε παράγει μια τάξη που λαμβάνει τη σφραγίδα του Θεού και αντανακλά την εικόνα του Θεού, είτε μια τάξη που λαμβάνει τη σφραγίδα του θηρίου και, συνεπώς, αντανακλά την εικόνα του θηρίου. Στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, το μήνυμα της εικόνας του θηρίου ήταν σφραγισμένο μέχρι την ιστορία κατά την οποία έγινε ζήτημα ζωής και θανάτου. Η εικόνα του Ναβουχοδονόσορος κατανοήθηκε ορθά από τους Μιλλερίτες, αλλά στην ιστορία της σφράγισης αποσφραγίζεται μια μυστική αλήθεια που συνδέεται με την εικόνα του Ναβουχοδονόσορος, αλλά μόνο σε εκείνους που έχουν αποδεχθεί το μήνυμα που έπρεπε να καταναλωθεί όταν έφθασε το σημείο καμπής.

Αυτή η τροφή είναι το μήνυμα της όψιμης βροχής, το οποίο άρχισε όταν κατέβηκε ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, και το μήνυμα της όψιμης βροχής είναι η μεθοδολογία του «γραμμής επί γραμμής». Χωρίς να φάγει κανείς αυτήν την αλήθεια, δεν μπορεί να διακριθεί το μυστικό μήνυμα του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου.

Στην Έλεν Ουάιτ «δείχθηκε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματιζόταν πριν κλείσει η δοκιμασία». Το μήνυμα περί του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει έναν σχηματισμό της εικόνας ο οποίος θα γινόταν ορατός μόνο στην ιστορία που ακολούθησε το «σημείο καμπής», όταν τότε θα δινόταν το φως. Αυτό που τώρα

γίνεται κατανοητό σχετικά με την εικόνα του Ναβουχοδονόσορος είναι ότι δεν προσδιόριζε απλώς τα πρώτα τέσσερα βασίλεια της βιβλικής προφητείας· προσδιόριζε και τα οκτώ βασίλεια, και αυτή η κατανόηση παράγει έναν νέο σχηματισμό της εικόνας-θηρίου.

Αυτή η αλήθεια προσδιορίζει ότι το όγδοο θηρίο είναι εκ των επτά, και περαιτέρω προσδιορίζει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες πρώτα σχηματίζουν εικόνα του θηρίου και κατόπιν εξαναγκάζουν ολόκληρο τον κόσμο να πράξει το ίδιο, θα κατέχουν το προφητικό χαρακτηριστικό του θηρίου του οποίου σχηματίζουν εικόνα. Αυτή η εικόνα περιλαμβάνει ότι είναι το όγδοο, το οποίο είναι εκ των επτά, και στην ιστορία των τριών φωνών του Χριστού σηματοδοτεί το σημείο καμπής της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, τη φωνή του 2023 που καλεί τα νεκρά, ξηρά οστά των δύο μαρτύρων να σταθούν στα πόδια τους, και τη φωνή του καλέσματος να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα.

Η φωνή του 2023 είναι η φωνή που ταυτοποιεί το μυστικό της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ και το πότε αυτή μιλά.

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 αντιπροσωπεύει την περίοδο που αρχίζει εκεί και λήγει στις 18 Ιουλίου 2020. Η περίοδος της δεύτερης φωνής από το ενδέκατο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει την περίοδο από τις 18 Ιουλίου 2020 έως την τρίτη φωνή κατά τον επικείμενο κυριακάτικο νόμο. Η δεύτερη περίοδος, η οποία αρχίζει στις 18 Ιουλίου 2020, περιλαμβάνει το ορόσημο της 3ης Νοεμβρίου 2020 και το ορόσημο της 6ης Ιανουαρίου 2021, όταν εκείνοι που είχαν θανατώσει τους δύο μάρτυρες άρχισαν να χαίρονται και να αποστέλλουν δώρα, και περιλαμβάνει τον Ιούλιο του 2023, όταν η φωνή εν τη ερήμω άρχισε να ηχεί την προειδοποίηση της εβδομης σάλπιγγας.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Στις όχθες του ποταμού Χεβάρ, ο Ιεζεκιήλ είδε έναν ανεμοστρόβιλο που φαινόταν να έρχεται από τον βορρά, “νέφος μέγα, και πυρ ελισσόμενον, και φέγγος ήτο κύκλω αυτού, και εκ μέσου αυτού ως όψις ηλεκτρον.” Πλήθος τροχών, που διέτεμναν ο ένας τον άλλον, εκινούντο από τέσσερα ζώντα όντα. Ψηλά επάνω από όλα αυτά “ήτο ομοίωμα θρόνου, ως όψις λίθου σαπφείρου· και επί του ομοιώματος του θρόνου ήτο ομοίωμα ως όψις ανθρώπου επάνω εις αυτόν.” “Και εφάνη εν τοις χερουβίμ ο τύπος χειρός ανθρώπου υπό τας πτέρυγας αυτών.” Ιεζεκιήλ 1:4, 26· 10:8. Οι τροχοί ήσαν τόσο πολύπλοκοι στη διάταξή τους, ώστε με την πρώτη ματιά έδιναν την εντύπωση συγχύσεως· όμως κινούνταν με τέλεια αρμονία. Ουράνια όντα, στηριζόμενα και κατευθυνόμενα από τη χείρα κάτω από τις πτέρυγες των χερουβίμ, έθεταν σε κίνηση αυτούς τους τροχούς· επάνω από αυτούς, επί του σαπφείρινου θρόνου, ήταν ο Αιώνιος· και ολόγυρα από τον θρόνο υπήρχε ουράνιο τόξο, το έμβλημα του θείου ελέους.»

«Όπως οι περίπλοκες κινήσεις των τροχών τελούσαν υπό την καθοδήγηση της χειρός κάτω από τις πτέρυγες των χερουβείμ, έτσι και η περίπλοκη εξέλιξη των ανθρωπίνων γεγονότων τελεί υπό θεϊκό έλεγχο. Εν μέσω της διαμάχης και του θορύβου των εθνών, Εκείνος που κάθεται υπεράνω των χερουβείμ εξακολουθεί να κατευθύνει τις υποθέσεις της γης.»

Η ιστορία των εθνών, τα οποία το ένα μετά το άλλο κατέλαβαν τον καθορισμένο γι' αυτά χρόνο και τόπο, δίνοντας ασυνείδητα μαρτυρία στην αλήθεια της οποίας τα ίδια δεν γνώριζαν το νόημα, απευθύνεται σε εμάς. Σε κάθε έθνος και σε κάθε άνθρωπο του παρόντος ο Θεός έχει

ορίσει μία θέση μέσα στο μεγάλο Του σχέδιο. Σήμερα άνθρωποι και έθνη μετρώνται με το σταθμίον στο χέρι Εκείνου που δεν σφάλλει ποτέ. Όλοι, με τη δική τους εκλογή, αποφασίζουν τη μοίρα τους, και ο Θεός κατευθύνει τα πάντα προς εκπλήρωση των σκοπών Του.

«Η ιστορία την οποία ο μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ έχει χαράξει στον λόγο Του, συνδέοντας κρίκο με κρίκο στην προφητική αλυσίδα, από την αιωνιότητα του παρελθόντος έως την αιωνιότητα του μέλλοντος, μας δείχνει πού βρισκόμαστε σήμερα μέσα στην πορεία των αιώνων και τι μπορεί να αναμένεται στον καιρό που έρχεται. Όλα όσα η προφητεία έχει προείπει ότι θα συμβούν, έως τον παρόντα καιρό, έχουν αποτυπωθεί στις σελίδες της ιστορίας, και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι όλα όσα πρόκειται ακόμη να έλθουν θα εκπληρωθούν με τη σειρά τους».

Education, 177, 178.